

[Poulsgaard]

ler ikke, at det private erhvervsliv skal have tilskud, så derfor vil vi da meget gerne være med til at se på en privatisering her. Hvad angår kirken, har vi et partiprogram, der ikke adskiller sig så meget fra VS', men vi må nok indrømme, at det er umuligt at komme igennem med det i dette folketing, og den sten, man ikke kan flytte, skal man lade ligge.

I det store og hele må jeg altså sige, at vi afviser forslaget, men hvis det havde været delt op i 6-7 enkeltforslag, ville der have været 2 eller 3 af de forslag, vi kunne have støttet.

Hagen Hagensen (KF):

Forslaget afvises efter dets indhold, også en drøftelse deraf.

Tørnæs (V):

Da jeg har meget svært ved at finde parlamentariske udtryk, der dækker, hvad jeg egentlig mener om dette beslutningsforslag, skal jeg nøjes med på mit partis vegne at sige, at vi ikke kan støtte det.

Gade (SF):

Efter nu snart i et år at have hørt og læst et utal af borgerlige kokke tale og skrive om privatisering, er det med nogen begærlighed, man kaster sig over det første rigtige forslag om privatisering her i folketinget.

I den sammenhæng kan man jo nok i første række undre sig over, at det bliver VS og ikke regeringen, der stiller privatiseringsforslagene. Hvor er de mange ideer fra regeringen blevet af? Så vidt jeg har forstået, har man nedsat adskillige udvalg om privatisering. Man har et privatiseringsudvalg i regeringen, ligesom jeg har forstået, at hvert af de to konkurrerende regeringspartier, venstre og de konservative, har lavet sit eget privatiseringsudvalg, og jeg har forstået på avisreferater, at der er kommet et utal af forslag fra den danske befolkning ind til disse udvalg. I april deltog det såkaldte privatiseringsudvalg under administrationsdepartementet endog i partiet venstres konference om privatisering, og ifølge Jyllands-Posten den 21. april noterede embedsmændene sig flittigt de mange forslag.

Egentlig havde jeg forestillet mig ved at læse aviser, at der var kommet et forslag om,

at dele af DSB skulle privatiseres – det har hr. Dyremose talt om – at statsanstalten for livsforsikring skulle privatiseres – det har hr. Dyremose talt om. Hr. Bertel Haarder har skrevet om, at vi skulle have en privat socialforsorg. Hr. Svend Heiselberg har talt om private universiteter og private mellemuddannelser, ja, hr. Palle Simonsen har endog talt om at privatisere ansvaret, og de forslag ville jeg sådan set gerne have set her i folketinget – for ikke at tale om hr. Svend Erik Hovmands forslag om spejdere til børnepasning.

Som man kan forstå, har jeg set frem til en lang række sørgmuntre forslag, ja, man kunne måske ligefrem tale om forslag, som andre ville have vurderet som for muntre og lige på kanten af folketingets værdighed, så der ikke havde været ord at bruge, når vi skulle behandle dem. Derfor undrer det mig ikke, at det første rigtige privatiseringsforslag herinde foruden at være alvorligt også indeholder en hel del humor.

Indholdet i de borgerliges privatiseringssnak er en ideologisk offensiv, der skal være grundlaget, baggrundsmusikken, der giver de borgerlige mulighed for at gennemføre nedskæringer, indføre forsikringsprincipper, foreslå betaling for sygehusbesøg, opmuntre til private initiativer lokalt.

Inden for forretningslivet – og dér søger regeringen jo ofte sin inspiration – har man for længe siden fundet ud af, at man sælger flere varer, hvis kunderne bliver bedøvet af uafbrudt musik, såkaldt muzak. Privatiseringssnakken er de borgerliges muzak, der skal camouflere angrebene på solidariteten i samfundet, og det er jo netop det, VS' forslag kan bruges til at vise, for selvfølgelig ønsker privatiseringsdemagogerne ikke et samfund, hvor staten visner bort – det er for øvrigt et citat fra Karl Marx. Man har brug for militæret, for et straffesystem, for autoriteter, kongehus og kirke, og man ønsker at bruge det offentlige til fordel for de store i erhvervslivet. Det så vi jo sidste forår, da hr. Fogh Rasmussen fik ørerne i venstremaskinen, da han ville føre arbejdsformidlingen tilbage til fagforeningerne. Her blev han kaldt til orden, for privatiseringen skulle naturligvis ikke bruges til at give fagbevægelsens medlemmer større indflydelse.

Jeg har moret mig en hel del ved at læse forslagene. Som de fremstår, ser de ud til at